ततोवालिपशौ बध्ये रामर्त्विग्जितसाध्वसः। अभ्य भून्निलयं भ्रातुः सुग्रीवोनिनदन् दधृक्॥ ११७॥

ततइत्यादि। ततस्तरुभेदादनन्तरं सुग्रीवोभ्रातुर्निलयम भ्यभूत् अभिभूतवान् कीदृशः दधृक् धृष्टः ऋत्विगित्यादिना निपातितं धृषेः क्विन् द्विर्व्वचनं क्विन्प्रत्ययस्य कुरिति कुत्वं खकारः चर्त्वं ककारः यस्माद्वालिनि पशाविव बध्ये वधार्हे रामेण ऋत्विजा याजकेन जितसाध्वसः अपनीतसाध्वसः तस्माद्दधृक् ऋतौ यजति ऋतुं वा यजति ऋतुप्रयुक्तोवा यजतीति ऋतुपूर्व्वाद्यजेः क्विन् यजादित्वात्संप्रसारणम् इदमृत्विक्शब्दनिर्व्वचनं रूढितस्तु याजयितृषु ब्राह्मणेषु क्विन्प्रत्ययस्य कुः निनदन् किलकिलाशब्दं कुर्व्वन् ॥११७॥ ज०म०

ततइत्यादि। प्रत्ययानन्तरं सुग्रीवोनिनदन् शब्दं कुर्व्वन् भ्रातुर्व्वालिनोनिलयं निवासं अभ्यभूत् अभिभूतवान् भूस्थापिवेति सेर्लुक् वालिनि पशाविव बध्ये सति रामेणैव ऋत्विजा याजकेन जितमपनीतं साध्वसं भयं यस्य येन वा सतथा अतएव दधृक् धृष्टः ऋतौ यजतीति त्रासुसिति क्विप् ग्रहस्वपाद्योरिति जिः च्चङिति कङ् धृषप्रागल्भ्ये क्विपि दधृक् ददृज्जुहवागित्यादिना निपातः ऋत्विजा पशुरपि हन्यतइति भावः॥ ११७॥ भ०

गुहायानिरगाद्वाली सिंहोमृगमिव द्युवन्। भ्रातरं युङ्भियः संख्ये घोषेणापूरयन्दिशः॥ ११८॥